

**Riksförsäkringsverkets föreskrifter
om ändring i föreskrifterna (1978:2) med förteckning över behandlingar
enligt 8 § grupp 3 förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande
behandling m.m.;**

beslutade den 10 juni 1993.

Med stöd av 22 § andra stycket förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling föreskriver Riksförsäkringsverket efter samråd med Socialstyrelsen i fråga om verkets föreskrifter (RFFS 1978:2) med förteckning över behandlingar enligt 8 § grupp 3 förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling att 2 § skall ha följande lydelse.

2 § Åtgärder:

1. Avspänningsbehandling.

Behandling som genom kroppskännedomsträning och avslappningstekniker får patienten att förbättra sin förmåga att reglera sitt muskulära spänningstillstånd.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall behandlingen ha inneburit Autogen träning, Mental träning eller Progressiv avslappning enligt Jacobson. På ordinationen skall läkaren ha angett psykiatrisk eller neurologisk diagnos.

2. Andningsgymnastik.

I andningsgymnastiken skall ingå de flesta av följande tekniker: avslappning, andningstekniker, dränagebehandling, hostteknik, hållning, konditionsträning, inhalationsträning samt träning i användande av läkare ordinerad inhalationsapparat.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett diagnoserna Bechterews sjukdom eller reumatoid artrit samt att betydande nedsättning av rörelsefunktionen föreligger.

3. Faciliterande behandling vid pareser.

Behandling för att underlätta normal motorik genom

a) rytmisk stabilisation - långsam växling, rytmteknik, upprepade kontraktioner, irradiation;

b) utnyttjande av synergier, reflexer och associerade reaktioner;

c) utnyttjande av posturala reaktioner, balans och skyddsreaktioner.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett neurologisk diagnos.

4. Fobiträning.

Beteendeterapi. Systematisk desensibilisering i form av avspänningsterapi mot situationsutlöst ångest.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett psykiatrisk diagnos.

5. Gånganalys.

Värdering av gångrubbningens art, lokalisation och svårighetsgrad med tanke såväl på ursprung i nervsystemet som i rörelse- och stödjeapparaten.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett diagnoserna Bechterews sjukdom eller reumatoid artrit samt att betydande nedsättning av rörelsefunktionen föreligger.

6. Inhiberande behandling vid spasticitet.

Behandling för att hämma hypertoni - spastisk eller rigid - muskel. Används även vid förhöjd tonus i muskulatur med normal neurologi genom

- a) autogenetisk, reciprok, postkontraktorsk hämning;
- b) utnyttjande av synergier och reflexer;
- c) reflexhämmande mönster, hämning via nyckelpunkter.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett neurologisk diagnos.

7. Kroppskännedomsträning.

Träning att medvetandegöra kroppsliga upplevelser och resurser samt kroppens relation till fysisk och psykisk omvärld och därigenom ge ökad kroppsbehärskning.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall behandlingen ha meddelats enligt Feldenkrais, Dropsy eller i form av eutoni. På ordinationen skall läkaren ha angett psykiatrisk eller neurologisk diagnos.

8. Ortosanpassning med träning.

Anpassning av ortos som är ett stödbandage för att ge möjlighet att utnyttja en nedsatt funktion.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett diagnoserna Bechterews sjukdom eller reumatoid artrit samt att betydande nedsättning av rörelsefunktionen föreligger.

9. Specifik ledfrigöring

Selektiv mobilisering eller riktad traktion av *ett* rörelsesegment i ryggraden eller en extremitetsled. Omkringliggande rörelsesegment eller leder skall låsas, fixeras eller stabiliseras genom adekvat teknik.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett diagnoserna Bechterews sjukdom eller reumatoid artrit samt att betydande nedsättning av rörelsefunktionen föreligger.

För tilläggsarvode enligt 8 § andra stycket förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling skall behandlingen dels ha utförts av sjukgymnast med minst motsvarande steg 3-utbildning i ortopedisk manuell terapi, dels ha

inneburit specifik funktionsdiagnostik med analys av smärta, ledfunktion, muskel-
funktion och perifer nervsystemets funktion.

10. Suggestionsbehandling.

Inlärnin g av självsuggestion för att patienten ska kunna förändra ett neurotiskt
fixerat handlingsmönster.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall behandlingen ha inneburit
suggestionsbehandling eller hypnos. På ordinationen skall läkaren ha angett psy-
kiatrisk diagnos.

11. Perceptionsträning.

Träning i att kunna omsätta sinnesintryck till adekvata motoriska svar. Även t ex
att med känsel kunna orientera sig i rummet (synskadade).

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen
ha angett psykiatrisk eller neurologisk diagnos.

12. Akupunktur.

Omfattande akupunktur i smärtlindrande syfte. Behandling med akupunktur skall
vara ordinerad av legitimerad läkare eller legitimerad tandläkare. Vid behand-
lingen gäller Socialstyrelsens kungörelse med föreskrifter och allmänna råd om
akupunkturbehandling inom hälso- och sjukvården samt tandvården (SOSFS
1984:33) samt Socialstyrelsens allmänna råd om utbildning i akupunktur för häl-
so- och sjukvårdspersonal (SOSFS 1989:2).

13. Psykomotorisk behandling/psykodynamisk kroppsterapi.

Behandling som avser psykisk påverkan av muskelrörelser, ofta utan viljekon-
troll.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen
ha angett psykiatrisk eller neurologisk diagnos.

(FOTNOT: Senaste lydelse RFFS 1991:9)

.....

Denna författning träder i kraft den 1 juli 1993.

RIKSFÖRSÄKRINGSVERKET

GUSTAV JÖNSSON

Birgitta Norin

Catharina Lindberg